

376

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1967 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 28, poz. 133) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organy finansowe prezydentów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, prezydentów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty, a podzielonych na dzielnice, oraz naczelnicy gmin (miasta i gminy) są uprawnieni:

1) do odroczenia i rozkładania na raty zobowiązania pieniężnego i innych wymierzanych przez te organy należności, do których stosuje się przepisy o zobowią-

zaniach podatkowych, na okres nie dłuższy niż dwa lata, licząc od daty wydania decyzji;

2) do umarzania zobowiązania pieniężnego i innych należności określonych w pkt 1, jeżeli należności z tego tytułu w czasie podejmowania decyzji nie przewyższają kwoty 5.000 zł; kwota umorzona zobowiązanemu decyzją określonych w niniejszym paragrafie organów nie może przekraczać 5.000 zł w ciągu roku.”

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Decyzje o odroczeniu mogą być podejmowane w zasadzie tylko przed upływem terminu płatności należności podlegającej odroczeniu; po upływie tego terminu odroczenie płatności może nastąpić tylko w razie nadzwyczajnych okoliczności, jak klęska żywiołowa, śmierć w rodzinie zobowiązanego, obłożna choroba itp.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

377

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1972 r.

w sprawie przekazania orzecznictwa w zakresie przestępstw i wykroczeń skarbowych organom administracji finansowej prezydentów rad narodowych stopnia powiatowego.

Na podstawie art. 131 § 2 ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1. W sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe określone w art. 47 § 2—4, art. 48 § 3 i 4, art. 49, 50 § 2 i 3, art. 51 § 2 i 3, art. 53, 58, 59, 60 § 2 i 3 oraz w art. 61—67 ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. Nr 28, poz. 260) właściwymi do orzekania w pierwszej instancji są organy administracji finansowej prezydentów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 2. Finansowymi organami orzekającymi drugiej instancji w sprawach określonych w § 1 są organy administracji finansowej prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Sprawy określone w § 1, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wydano orzeczenie w pierwszej instancji, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów o właściwości rzeczowej finansowych organów orzekających.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

378

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1972 r.

w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3,

art. 18 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje: